

Nieuwsbrief

VAN DE VOORZITTER

Detentieschade voorkomen

Iedereen zal begrijpen dat detentie schadelijk is voor iemands toekomst. Bij sollicitaties is het geen aanbeveling dat je hebt gezeten. En in veel gezinnen wordt het niet toegejuicht als dochter- of zoonlief thuiskomt met een ex-gedetineerde.

Nu is een gevangenis er niet voor niets. Je moet - op een enkele uitzondering na - echt wel iets op je kerfstok hebben, voordat je wordt vastgezet. En de gevangenisorganisatie is gedwongen om maatregelen te nemen die voorkomen dat er drugs, wapens of andere ongezonde spullen worden binnengesmokkeld. Ook om gevangenen te beschermen tegen medegevangenen met slechte bedoelingen.

Dit leidt ertoe dat leven in detentie hard is. Het is voor iedereen moeilijk om voor langere tijd van huis weg te zijn en voor contacten met thuis aangewezen te zijn op telefoon en post. Daar bovenop komt nog eens de afhankelijkheid die het systeem in een gevangenis met zich meebrengt. Men moet zich onderwerpen aan procedures die soms als vernederend worden ervaren. Dit begint al bij de arrestatie: met de handen op de rug in handboeien afgevoerd worden. Of bijvoorbeeld het bezoek. Iemand die in detentie zit, moet bereid zijn zich na afloop te laten onderzoeken (visitatie) op drugs of andere contrabande (verboden zaken en attributen). Het kan voorkomen dat je, misschien zelfs buiten jouw schuld, verzeild raakt in een vechtpartij. Dat kan je dan gemakkelijk op isolatie komen te staan: "want waar twee vechten hebben twee schuld". Er zijn veel van zulke voorbeelden. Lange tijd in isolement doorbrengen, voor bijna alles afhankelijk zijn van anderen én bloot staan aan bovengenoemde procedures leidt tot schade aan de persoonlijkheid.

Tegelijk is het enorm belangrijk dat mensen die eens in de fout gegaan zijn, niet zo kwaad en verbitterd worden, dat zij na hun straf met langdurig opgekropte agressie terugkomen in de samenleving en bij hun gezinnen en vrienden.

Daarom zijn we trots op wat De Sluis beoogt en in de praktijk ook doet: detentieschade voorkomen en herstellen, door een ieder met respect bij te staan, vanuit de overtuiging dat ieder mens waardevol is. Natuurlijk doet De Sluis dat niet alleen. Binnen de inrichting doen velen dit evenzeer, waaronder de geestelijke verzorgers. Met hen werkt De Sluis dan ook nauw samen.

De kracht van De Sluis hierbij is dat we een vrijwilligersorganisatie zijn. Keer op keer krijgen we van gedetineerden te horen: "Dat jullie dit vrijwillig voor ons doen, is geweldig." Je merkt aan alles dat de aandacht van vrijwilligers werkt als een krachtige zalf op een gepijnigd gemoed.

Ik hoop dat u via deze nieuwsbrief een kleine impressie krijgt van het vele dat er met en voor gedetineerden en dikwijls ook hun partners en kinderen wordt gedaan.

Roel Knol, voorzitter DSG De Sluis

MEER OVER DSG DE SLUIS

Missie

De Diaconale Stichting Gevangenzorg (DSG) De Sluis is een vrijwilligersorganisatie voor (ex-)gedetineerden en hun verwanten. DSG De Sluis steunt hen tijdens en na detentie. Detentie maakt mensen kwetsbaar en kan grote gevolgen hebben voor het maatschappelijk functioneren. Ons doel is om deze detentieschade te voorkomen en te herstellen. Een belangrijke schakel daarbij is het contact met de verwanten van onze doelgroep.

Motivatie

DSG De Sluis is een christelijke organisatie die uitgaat van de visie dat elk mens waardevol is. Wat de omstandigheden ook zijn, wij accepteren de mens zoals hij/zij is en bieden ondersteuning aan iedereen die, ongeacht zijn geloofsovertuiging, een beroep op ons doet.

Projecten

De Sluis werkt met drie projecten:

Werkwijze

Onze medewerkers en vrijwilligers zoeken door middel van gerichte activiteiten contact met gedetineerden. Buiten de muren van het Justitieel Complex Zaanstad (JCZ) bieden zij ondersteuning aan verwanten van gedetineerden en aan ex-gedetineerden. DSG De Sluis geeft handen en voeten aan op herstelgerichte processen en sluit aan bij overeenkomstige projecten die binnen de gevangenis muren plaatsvinden.

Impact

DSG De Sluis werkt aan een vermindering van het risico op delictgedrag. Daardoor wordt de lokale veiligheid verhoogd. Gedetineerden en verwanten voelen zich gehoord en gewaardeerd en nemen zelf (weer) de regie over hun leven in handen. Beschermende persoonlijke relaties worden hersteld en onze cliënten worden voorbereid op een constructieve en zelfredzame deelname aan de samenleving.

	PROJECT FAMILIE Herstel van de relatie met partner, van de relatie met gezin en familie en van het sociaal netwerk.
PROJECT PERSOONLIJK HERSTEL Tijdens en na detentie; herstel met slachtoffers en samenleving.	
	PROJECT PASTORAAT Ondersteuning Justitiepastaat

Bij de uitvoering van deze projecten wordt steeds gezocht naar de beschermende factoren die de kans op re-integratie in de samenleving te vergroten.

ERVARINGSVERHALEN

Bloemengroet

Als ik op zondag voor de kerkdienst in JCZ kom, staan bloemen voor de gedetineerden klaar bij de receptie. Elke week zorgen kerken uit de omgeving volgens een rooster voor bloemen tijdens de kerkdienst. Er is altijd een mooi kaartje bij met een hartelijke groet, mooie gedachten of een gedicht ter bemoediging.

Het is een gebaar van buiten naar binnen, waardoor de gedetineerden mogen weten dat medechristenen uit de omgeving aan hen denken en voor hen bidden. Tijdens de kerkdienst staan de bloemen op het altaar en na de kerkdienst worden zij uitgedeeld en dankbaar in ontvangst genomen. De een houdt de bloem voor zichzelf om de cel wat op te fleuren. Soms prijken ze in een gebedshoekje en wordt vol trots verteld dat hij de bloem al twee weken goed heeft weten te houden. Anderen drogen de bloemen om ze zo lang mogelijk goed te houden. Je ziet dan een heel rijtje gedroogde bloemen hangen. Een ander zegt de bloem in een envelop te gaan stoppen en naar zijn vriendin te sturen. Laatst was er een bos witte rozen met één rode roos. Deze roos wilde een mijnheer graag hebben om zijn vrouw te kunnen geven, die 's middags op bezoek zou komen. Of dat is gelukt, weet ik eerlijk gezegd niet.

Op zondag kom je regelmatig bloemen tegen op de teamkamers. Laatst zag ik ook in de middag na de kerkdiensten een verpleegkundige met een mooie bloem door de gang lopen. De bloemen worden ook graag weer weggegeven om dankbaarheid te tonen.

Elke zondag geven de bloemen een beetje fleur aan het toch wel monotone gevangenisleven. Bloemen doen iets met mensen; wanneer ze ontvangen worden, wanneer je ernaar kijkt, eraan ruikt, voelt en als je ze ten geschenke geeft. Ze geven vreugde en openen het hart, ook in een gesloten gevangenisstelsel.

Dank aan de kerken voor dit waardevolle geschenk!

Justitiepastor Violette

Op zondag worden in het Justitieel Complex Zaanstad kerkdiensten gehouden. Maar liefst 250 gedetineerden wonen deze diensten bij. Tijdens deze kerkdiensten wordt een bloemengroet gebracht die mogelijk wordt gemaakt met de steun van kerken. Aan het einde van de dienst ontvangt elke gedetineerde een bloem. Voor de gedetineerden is dit een groot bezit, een teken van leven, een teken van de buitenwereld die aan hun denkt. Deze column van justitiepastor Violette gaat over de bloemengroet en is met toestemming overgenomen van justitiepastaat.nl.

Na een presentatie in een kerk waar we waren uitgenodigd, werd taart verkocht voor De Sluis. Er werd zo'n 300 euro opgehaald!

DONATIES

Hartelijk dank!

Naast de ondersteuning van fondsen en kerken ontvangen wij een groeiend aantal donaties van particuliere donateurs. Het lukt ons niet altijd om gevers te achterhalen en hen persoonlijk te bedanken.

We willen u laten weten dat uw bijdrage van groot belang is voor ons werk en we ons enorm gesteund voelen door uw bijdrage. Ook namens de gedetineerden en hun kinderen, hartelijk dank!

Wilt u ook bijdragen aan ons werk? Nodig ons uit voor een presentatie in uw kerk, werk of club. Of informeer naar onze vrijwilligersvacatures. Een bijdrage overmaken kan op rekeningnummer NL73 TRIO 0391 0935 09 t.n.v. DSG De Sluis.

VRIJWILLIGER AAN HET WOORD

Het Lentekamp is erg waardevol

Philie Burgers gaat in gesprek met één van de vrijwilligers van DSG De Sluis. Dit keer sprak zij vrijwilliger Margreet over het Lentekamp dat in de meivakantie werd georganiseerd voor gedetineerde vaders en hun kinderen.

Iets voor half vier loop ik het restaurant op perron 2 van Amsterdam CS binnen. Hier hebben Margreet, actief als vrijwilligster bij De Sluis, en ik afgesproken om over het Lentekamp te praten. Ze heeft me gepappt dat ze na binnenkomst direct links zit. Ze zit er inderdaad en we raken direct in een geanimeerd gesprek verzeild.

Waarom vrijwilliger bij De Sluis?

Margreet is zo'n vijf jaar geleden door medewerkster Cora enthousiast gemaakt voor het werk van De Sluis. Als lid van de Nederlandse Gereformeerde Kerken doet ze al het nodige vrijwilligerswerk. Ze vindt het mooi iets voor een ander te kunnen betekenen en te zorgen voor de ander, ook in praktisch opzicht. Het spreekt haar erg aan dat ze van

betekenis kan zijn voor de mensen in het Justitieel Centrum Zaanstad (JCZ). Zo is ze betrokken geraakt bij de Vader & Kind-dagen. Ook na vijf jaar is ze nog steeds enthousiast over het werk. Het is zelfs nog mooier!

Vader & Kind-dagen

Margreet vertelt hoe het eraan toe gaat bij de Vader & Kind-dagen. Eerst zetten de vrijwilligers 'binnen' alles klaar. Dan halen ze de moeders met kinderen op en is het hele gezin zo'n vijftien minuten samen. Vervolgens gaan de moeders met een aantal vrijwilligers mee; zij krijgen in een aparte ruimte een high tea. Daar krijgen ze informatie, bijvoorbeeld over het werk van De Sluis en kunnen ze onderling ervaringen uitwisselen. Een aantal vrijwilligers blijft bij de vaders en de kinderen. Zij mogen nog ongeveer een uur samen zijn. In corona-tijd was er

weinig mogelijk. De kinderen mochten alleen bij de vaders. In de loop van 2022 is het langzaam weer 'normaal' geworden. Het enige verschil met 'vroeger' is dat de moeders met de high tea nu in een ruimte buiten 'de poortjes' zitten.

Ik vraag Margreet wat haar mooiste moment is geweest. Het is zo ontroerend wanneer een vader zijn kind, dat hij soms vier maanden niet heeft gezien, weer ziet, vertelt ze. Dan zijn er zoveel emoties. Tijdens een regulier bezoek kan een vader zijn kind één knuffel geven en daarna zitten ze in verband met de veiligheid weer achter glas. Tijdens de Vader & Kind-dagen kan het kind, als het dat wil, de hele tijd zijn vader vastpakken of hem knuffelen.

Het was zo leuk, zegt Margreet, dat twee kinderen haar na het Lentekamp herkenden tijdens de laatste Vader & Kind-dag. Het kamp heeft iets gedaan, het heeft echt een band gecreëerd. Margreet is super enthousiast over het Lentekamp, ook al heeft ze in drie nachten maar vijftien uur geslapen. Het was het meer dan waard en ze zou het zo weer doen!

Lentekamp

Tijd om het over het Lentekamp te hebben. Exodus, een landelijke organisatie die opvang en begeleiding biedt aan (ex-)gedetineerden en hun familieleden, heeft inmiddels tien keer een Lente (of herfst-)kamp georganiseerd in verschillende Penitentiaire Inrichtingen. Dit jaar voor het eerst voor de vaders en hun kinderen in het JCZ. Uiteraard in samenwerking met de inrichting, met name met de gezinsfunctionaris. Er deden twee

Foto: Exodus

“De kinderen zien hun vader tijdens het kamp meer dan in een heel jaar tijdens de bezoeken”

vrijwilligers van De Sluis mee: Margreet en Cor. De andere vrijwilligers en de coördinator zijn door Exodus geleverd.

Maar wat moet ik me voorstellen bij een Lentekamp voor vaders die vastzitten? Slapen de kinderen in de bajes? De vragen buitelen over elkaar heen. Margreet beantwoordt ze.

Het Lentekamp is in de meivakantie. De vrijwilligers en de kinderen verblijven op een vakantie locatie in de regio. De begeleiders hebben van tevoren kennis gemaakt met de moeders en de kinderen, thuis of digitaal via Teams. Ook met de vaders in het JCZ hebben ze kennis gemaakt. Daarnaast hebben ze de cursus 'Het vergeten kind' gevolgd. Kortom, goed voorbereid beginnen ze aan het kamp.

Het programma is door twee coördinatoren van Exodus bedacht. De eerste middag wordt gestart met een kennismakingsspel. Daarna gaan de moeders weg en worden de taken verdeeld. In het vakantieverblijf hebben de kinderen met de vrijwilligers een eigen zaal. Het bijzondere is dat de kinderen zich niet groot hoeven te houden, maar gewoon open kunnen praten met elkaar of de begeleiders, over wat hen bezighoudt. Dat is zo fijn voor hen!

Veel tijd samen doorbrengen

Vanaf de tweede dag gaan de vrijwilligers met de kinderen naar het JCZ. Daar speelt het programma voor de vaders met de kinderen zich van 9.00 uur tot 15.00 uur af. In totaal deden er tien tot vijftien kinderen mee, met hun vaders. Iedereen gaat door de 'poortjes' en de vaders zitten echt al op de kinderen te wachten. Voor hen is dit zo belangrijk! Een kind had de vader al acht maanden niet gezien. En voor alle kinderen geldt dat zij tijdens het kamp hun vader vaker zien dan in een heel jaar tijdens de bezoeken of de Vader & Kind-dagen. Zo zijn de kinderen wat minder het kind van de rekening.

Activiteiten

Aan het begin van de week krijgen de kinderen een herinneringsboekje. Daarin staan vragen die de vaders en kinderen aan elkaar kunnen stellen. Soms hele gewone vragen maar ook diepere. Bijvoorbeeld: wat wil je als kind het liefste; wat gebeurt er als je vrijkomt; wat wil je je kind meegeven? Er kunnen ook polaroidfoto's ingeplakt worden.

Het programma is gevarieerd. Zo is er een tekenworkshop met een 'echte' kunstenaar. Die ontwerpt de basis, de kinderen en de vaders kunnen iets erbij tekenen of vlakken inkleuren, waardoor het een kunstwerk wordt. Ook is er een muziekworkshop, waarbij de vaders en de kinderen een rap kunnen maken die de kunstenaar op muziek zet. Er zijn sportactiviteiten en buiten spelen is 'luchten' op de luchtplaats. De lunch wordt aan tafel opgediend, super huiselijk. Dit is iets wat deze kinderen al heel lang niet meer hebben meegemaakt.

Op de laatste dag mogen de kinderen een kledingstuk van hun vader meenemen, van huis. Daarvan wordt een knuffel of een tas gemaakt. Dat mag het kind zelf ontwerpen. Een bureau voert die ontwerpen uit en voor de zomervakantie worden ze naar het huisadres gestuurd. Een dierbare en tastbare herinnering aan de dagen dat de kinderen weer een band of meer band met hun vader hebben kunnen opbouwen.

Ook *Zaanstad's, got talent!* staat op de laatste dag van het Lentekamp op het programma. Een soort 'bonte avond', maar dan overdag, waarop de kinderen met hun vader een 'act' doen. Super leuk!

Kunstwerk van de tekenworkshop.

De vaders met hun kind bedanken na hun 'act' iedereen afzonderlijk. Er is geen wanklank te horen geweest. Margreet heeft zich desgevraagd ook absoluut niet onveilig gevoeld; op dat moment zie je deze mensen als vaders.

Het belang van een Lentekamp

De vaders hebben deze dagen niet het gevoel gehad dat ze gedetineerd waren, ze waren weer gewoon vader. Voor Margreet was dat ook het mooiste: vaders die met hun kind(eren) genieten van het samenzijn! Ook voor de kinderen is het een uitje geweest. Dat het goed is gegaan, maakt ook emotioneel.

Het streven van de gezinsfunctionaris van het JCZ is om minimaal eens per jaar een kamp voor vaders en kinderen te organiseren. Margreet kan daar volledig achterstaan. Ze heeft met eigen ogen gezien hoe belangrijk en waardevol het kamp voor de kinderen én de vaders is geweest!

Philie Burgers

Dit is de nieuwsbrief van Diaconale Stichting Gevangenezorg "De Sluis". DSG De Sluis is een vrijwilligersorganisatie die (ex-)gedetineerden en hun familieleden ondersteunt bij detentie, met als doel herstel bevorderen en verbinden naar een leven in vrijheid.

www.dsgdesluis.nl | Nieuwe Herengracht 18, Amsterdam | 06- 4204 1309 | info@dsgdesluis.nl
KvK nummer 648165 40 | IBAN: TRIO 0391 0935 09

Wilt u deze nieuwsbrief niet langer ontvangen? Laat ons dat weten door een mail te sturen naar bovenstaand e-mailadres.